

NORGES HØYESTERETT

Den 15. mars 2012 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Noer og Bull i

HR-2012-00565-U, (sak nr. 2012/326), sivil sak, anke over beslutning:

A (advokat Tor André Amble)

mot

B (advokat Synne Catrin Øren)

avsagt slik

KJENNELSE:

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om ikke å tillate anke fremmet etter tvisteloven § 29-13 første ledd.
- (2) A ble ved Fjordane tingretts dom 8. juli 2011 dømt for overtredelse av straffeloven § 229 andre straffalternativ for legemsbeskadigelse begått overfor B. Han ble også dømt for overtredelse av straffeloven §§ 127 og 350. Straffen ble satt til fengsel i seks måneder. Samtidig ble han dømt til å betale 1 504 kroner i erstatning og 45 000 kroner i oppreisningserstatning til fornærmede. A anket tingrettens dom i sin helhet.
- (3) Ved Gulating lagmannsretts beslutning 21. september 2011 ble anken i straffesaken nektet fremmet. A innga deretter særskilt anke over de sivile krav. Gulating lagmannsrett avsa 13. desember 2011 beslutning med slik slutning:

”1. Det gis ikke samtykke til at anken fremmes.

2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler A kr 2000 -totusen kroner- til B innen to uker fra forkynnelsen av beslutningen.”

- (4) A har i rett tid anket lagmannsrettens beslutning. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling. Det er i korte trekk anført:
- (5) Lagmannsretten skulle ha begrunnet avgjørelsen. Det forelå ”særlige grunner” som tilsa en begrunnelse, jf. tvisteloven § 29-13 femte ledd andre punktum. Det var i anken til lagmannsretten anført at tingrettens avgjørelse inneholdt faktiske feil av betydning både for

straffutmålingen og erstatningskravet. Når det under ankeforberedelsene er påvist feil ved tingrettens avgjørelse, må dette medføre en begrunnelsesplikt for lagmannsretten.

(6) Det er nedlagt slik påstand:

”1. Gulating lagmannsretts beslutning av 13.12.2011 om ikke å gi samtykke til at anken fremmes – oppheves.

2. Ankende part tilkjennes sakens omkostninger for Høyesterett og lagmannsrett.”

(7) *B* har tatt til motmæle og har i korte trekk anført:

(8) Det foreligger ikke feil ved lagmannsrettens saksbehandling. Lagmannsretten har gitt en begrunnelse for hvorfor det ikke ble samtykket til å fremme anken. Uansett er vilkåret om ”særlige grunner” ikke oppfylt i dette tilfellet, og det forelå således ikke noen begrunnelsesplikt. Det er ikke påvist noen feil ved tingrettens avgjørelse.

(9) Det er nedlagt slik påstand:

”1. Anken forkastes.

2. Ankemotpart tilkjennes sakens omkostninger for Høyesterett og lagmannsrett.”

(10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder lagmannsrettens beslutning om ikke å fremme en anke, og ankeutvalgets kompetanse er begrenset til å vurdere lagmannsrettens saksbehandling, jf. tvisteloven § 29-13 femte ledd.

(11) Lagmannsrettens beslutning om ikke å gi samtykke til fremme av anken etter tvisteloven § 29-13 første ledd er undertegnet av bare én dommer. Det følger av tvisteloven § 19-2 tredje ledd bokstav d at slike avgjørelser ikke kan treffes av forberedende dommer alene. Det er derfor feil når avgjørelsen i dette tilfellet ikke er undertegnet av tre dommere.

(12) En feil av denne karakter skal i utgangspunktet tillegges betydning uansett om feilen anses å ha hatt virkning for avgjørelsen, jf. tvisteloven § 29-21 andre ledd bokstav b. I dette tilfellet hadde partene ikke påberopt dette som en saksbehandlingsfeil. Det følger imidlertid av § 29-20 andre ledd at feil av denne karakter kan tillegges vekt utenom anken.

(13) Etter ankeutvalgets syn kan det vanskelig ses helt bort fra at feilen kan ha hatt betydning for utfallet i saken, jf. NOU 2001:32 Rett på sak side 784. Ankeutvalget finner etter dette at lagmannsrettens kjennelse må bli å oppheve.

(14) Ankende part har lagt ned påstand om å få erstattet sakskostnader for lagmannsretten og Høyesterett. Ankende part er imidlertid representert ved offentlig oppnevnt forsvarer, og etter straffeprosessloven § 100 tredje ledd gjelder oppdraget også ved særskilt anke over sivile krav i saker hvor den fornærmede har bistandsadvokat, jf. §§ 107 a og 107 e.

(15) Det gis fritak for rettsgebyret etter rettsgebyrloven § 10 andre ledd.

(16) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Ragnhild Noer
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Riktig utskrift: